

დღე უზრუნველი

თამაზ ბორელს

ის უკვე გაქრა, რაც უწინ მსურდა,
რა ვქნა, ლანდივით მზეში გავიარ.
ღმერთო, ეს ბაღი ახლოა სულთან,
ეს ბაღი სულის ნათესავია.

რა ვქნა, მივდივარ, გზები ამეზნა,
და მომდევს ბედი, ასე ფარული.
ძვირფასო, ისევ მინდა წამება,
მიხდა სიცოცხლე და სიხარული.

ეს ტკივილია ადამიანის,
ქრიან წამები, დაო, ნუ მელი.
ისევ ქარია, დღეა მზიანი,
დღეა ძვირფასი და უზრუნველი